

Μάθετε απ' τα παιδιά σας!

Μπορούμε να μάθουμε τόσα πολλά από τα παιδιά! Και οι περισσότεροι από μας έχουν την καλή τύχη να ξαναγνωρίσουμε αυτή την μαγεία της παιδικής ηλικίας από τα παιδιά μας και ξανά πάλι από τα εγγόνια μας.

Πολλοί γονείς φαίνεται πως βλέπουν τη διαδικασία της διδασκαλίας σας ένα μονόδρομο. Όμως καλά θα κάνουν να περάσουν λίγο χρόνο μαθαίνοντας από τα παιδιά τους και να περιορίσουν λίγο το χρόνο διδασκαλίας.

Τα παιδιά ξέρουν πολύ περισσότερα από τους ενήλικες για το πώς να περνούν καλά. Τα παιδιά για αρχή, ξέρουν πώς να γελούν. Δεν χρειάζονται και πολλά για να γελάσουν. Μερικές φορές μάλιστα γελούν και χωρίς λόγο. Γελούν απλά επειδή τα κάνει να νιώθουν όμορφα.

Είναι υπέροχα αυθόρμητα. Δεν αναλύουν τα πάντα και απλά ασχολούνται με το να «υπάρχουν». Όταν βρούμε ενήλικες με αυτό το προσόν τους εκτιμούμε αφάνταστα, γι' αυτό λοιπόν ας μιμηθούμε τα παιδιά.

Τα παιδιά είναι πάντα ενθουσιασμένα. Απορούν. Μια πέτρα, μια κατσαρίδα, μια λακούβα, ένα ποντίκι, είναι πηγή κατάπληξης για ένα παιδί. Όλα είναι μια καινούρια και ενδιαφέρον εμπειρία που πρέπει να απορροφηθεί. Οι ενήλικες αντίθετα απλά «σβήνουν». Δεν ξέρουν πια ούτε για πέτρες, ούτε για κατσαρίδες, ούτε για λακούβες και ποντίκια. Υπάρχουν τόσα πολλά που μπορούμε ακόμη να μάθουμε αλλά το πρόβλημα παραμένει ότι όταν φτάσουμε την ενηλικίωση αυτόματα ξεχνάμε πόσο υπέροχος είναι ο πλανήτης που ζούμε.

Τα παιδιά είναι επίσης καλοί δέκτες. Δεν έχουν προκαταλήψεις. Πλούσιοι ή φτωχοί, μαύροι ή λευκοί, είναι όλοι ΟΚ. Ένα παιδί δεν επηρεάζεται από τη θρησκεία σας ή τις πολιτικές πεποιθήσεις σας. Δεν τα νοιάζει καν αν κάνετε μπάνιο ή όχι! Σας αποδέχονται. Αποδέχονται καταστάσεις μέχρι να μάθουν να μην τις δέχονται. Πόσο συχνά ακούτε παιδιά να παραπονιούνται για τον καιρό; Απλά δεν τον κάνουν. Ξέρουν ενστικτωδώς πως για να έχουν πνευματική υγεία πρέπει να ακολουθούν το ρεύμα.

Δεν έχουμε όλοι εκπλαγεί και απολαύσει την ειλικρίνεια των παιδιών; «Πώς και φαίνεσαι τόσο γέρος;» «Θα πεθάνεις σύντομα;» «Γιατί χτυπάς το τραπέζι;» «Ο πατέρας του φίλου μου γελά, εσύ γιατί δε γελάς;»

Τα παιδιά έχουν υπέρογη ελαστικότητα, ανθεκτικότητα και αποφασιστικότητα. Όταν θέλουν κάτι δεν σταματούν. Γι' αυτό ακούμε: «Μπορώ να έχω παγωτό;» «Θέλω παγωτό» «Πότε θα πάμε για παγωτό;» Η επιμονή τους είναι άξια θαυμασμού (και μαζί κάτι που πρέπει να υπομένουμε!) Όταν μαθαίνατε να περπατάτε συνεχίζατε να δοκιμάζετε ξανά και ξανά μέχρι να πετύχετε. Έχετε άραγε ακόμη την ίδια αποφασιστικότητα;

Όπως είπα και πιο πάνω, τα παιδιά έχουν τεράστια φαντασία. Τα βοηθά να μαθαίνουν και να απομνημονεύουν όπως επίσης και να δημιουργούν γρήγορα.

Για να μην πολυλογώ: περάστε ώρα με τα παιδιά σας, μάθετε να γελάτε, να είστε αυθόρμητοι, περίεργοι, δεκτικοί, ανεχτικοί, να εμπιστεύεστε, να είστε αποφασιστικοί και να δυναμώσετε τη φαντασία σας. **Τα παιδιά υπάρχουν για να μας διδάσκουν!**

www.diatrofologos.com